

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 13) samt dets Overgang til tredje Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Fiskerilaaen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2776.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg A. Sp. 3849) samt dets Overgang til tredje Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2779.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—10 (se Tillæg C. Sp. 65) samt dets Overgang til tredje Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3883).

Sagen sattes til Forhandling.

S. C. Nørgaard: Det Lovforslag, vi skal behandle her, hører til de Forslag, som vi alle staar med Velvillie overfor, idet det gaar ud paa at bringe en Hjælp til gamle veltjente Tjenestemænd, der ikke har faaet deres Efterløn eller Pension ordnet ved Lønningsloven af 12. September 1919. Disse gamle Tjenestemænd og deres Enker og Børn har stadig gennem Pensionistforeningen og paa anden Maade udtalt Ønsket om at faa deres Pensioner beregnet i Forhold til den Løn, der i Henhold til den nye Tjenestemandsløvs ydes deres Efterfølgere i Stillingerne. Fra alle Sider erkendes det, at dette Ønske er det ikke blot af finansielle Grunde, men ogsaa af praktiske Grunde overordentlig vanskeligt for ikke at sige næsten umuligt at imødekomme, og derfor har der været Enighed om at give Afkald paa at opfylde et saadant Ønske. Man har jo tidligere erkendt, at de gamle Pensionister havde et billigt Krav paa at blive hjulpet, og saa har man hidindtil ved særlige Love hjulpet dem Aar for Aar. Man begyndte med at give dem et 25 pCts. Tillæg til deres Pensioner for Aaret 1919. Ved Lov af 22. Marts 1919 gav man dem et nyt Tillæg gældende for Aaret 1920, men saaledes, at de allermindste Pensioner og Understøttelser alle som een blev forhøjet til 300 Kr. Derved blev jo de, der havde de mindste Pensioner, hjulpet en Del, men hvad der betød langt mere for de mange, var, at de gamle Pensionister nu fik Ret til at oppebære Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg af deres Pensioner og ogsaa af det Beløb, som disse eventuelt var blevet forhøjet med, svarende til det Konjunktur- og Dyrtidstillæg, der gaves til Tjenestemændene. Denne Ordning var saa gældende for Aaret 1920. Ved Lov af 22. December 1920 blev der atter ydet de gamle Pensionister en væsentlig Støtte, idet det i denne Lov bestemmes, at Grundbeløbet for de laveste Pensioner, der Aaret i Forvejen var sat til 300 Kr., nu skulde forhøjes til 400 Kr., samt at det saakaldte Børnetillæg, der hidtil havde været ydet med 100 Kr., fremtidig skulde ydes med 120 Kr. for hvert Barn, samt at der endvidere skulde ydes et Tilskud paa 25 pCt. til Pensioner under 840 Kr. og 20 pCt. til Pensioner derudover. Ved denne sidste Bestemmelse sik-